

[Adam Møller.]

med. Når man har taget lønrammen med, er det ud fra den betragtning, at det i visse tilfælde, hvor folk sidder i chefstillinger, er vanskeligt at sige, om det er en slutstilling eller ikke en slutstilling, de sidder i; de kan måske rykke videre op i systemet, men de har alligevel en så betydende chefstilling, at det vil være naturligt, at de er kongelig udnævnt.

Jeg har bemærket, at man fra tjenestemandorganisationernes side naturligvis også har lidt varierende anskuelser om, hvorvidt det er det helt rigtige sted, grænsen ligger. Jeg ville mene, at det vel kan være rigtigt, at den ligger, hvor man nu har fundet frem til det i ministeriet, men det er en af de ting, som vi kan forhandle om i udvalget. Jeg har da også bemærket mig, at lønnings- og pensionsministeren i sin fremsættelsestale netop har gjort opmærksom på, at det var et problem, som man, hvis det måtte ønskes, kunne gå videre med under udvalgsbehandlingen. Det er altså ikke noget kardinalpunkt for ministeren.

Den anden del af forslaget drejer sig om ansættelser på åremål. Vi er her inde på nye retningslinjer for arbejdet i statens tjeneste, og selv om det med tjenestemandreformen vel på ny blev slået fast, at det ud fra statens synspunkter og i og for sig også ud fra det berørte personels synspunkter var det mest hensigtsmæssige, at man byggede hovedansættelsesformen op som en tjenestemandsansættelse af varig karakter, så kom vi jo til det resultat i kommissionen og også ved behandlingen af lovforslaget om tjenestemandreformen, at det ved siden af denne varige tjenestemandsansættelse kunne være hensigtsmæssigt og rimeligt i et vist omfang at benytte åremålsansættelser. Jeg mener altså stadig væk, at det i og for sig bør være undtagelsen og være begrænset til at gælde stillinger af særlig natur, måske stillinger, der vedrører løsningen af en forholdsvis kortvarig opgave, eller stillinger, der er af en særlig teknisk eller kunstnerisk natur, således som det også anføres i bemærkningerne til lovforslaget. Vi ved jo udmærket godt, at netop hvis det drejer sig om noget kunstnerisk, er der måske kun en forholdsvis kortvarig periode, hvor den fornødne inspiration kan være til stede, og at det derfor ville være rimeligt, at man

havde afgrænset den ansættelse, der var tale om, til et vist åremål.

Men det er på den anden side sådan, at hvis man skal nå til, at åremålsansættelserne virkelig kommer til at betyde noget, så må disse åremålsansættelser naturligvis for det pågældende personels vedkommende gøres attraktive. Det bliver, således som ministeren har gjort opmærksom på det, naturligvis et spørgsmål om at finde et balancepunkt dér, så at man kan tiltrække de rigtige folk til de rigtige stillinger. Det er også klart, at der, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, formentlig her vil blive tale om en vis merudgift, fordi man ganske simpelt må give en ekstraydelse til de personer, som går ind i den forholdsvis kortvarige ansættelse, der her kan blive tale om.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard bemærkede det, at man oprindeligt havde tænkt sig, at det direkte i loven skulle anføres, hvilke stillinger det drejede sig om. Men det har under de forhandlinger og de overvejelser, der har været om disse spørgsmål, vist sig, at der var så mange praktiske vanskeligheder ved at finde frem til, hvilke stillinger man på forhånd kunne udpege, at man har valgt den fremgangsmåde i stedet for, at det skulle være efter forhandling med lønningsrådet, man kunne indføre sådanne stillinger i de forskellige styrelser. Jeg kan for mit vedkommende godt tiltræde denne ordning; jeg tror, den er den eneste praktisk fremkommelige. Jeg har da også bemærket mig, at de forhandlingsberettigede tjenestemandorganisationer for deres vedkommende kan af finde sig med denne ordning, naturligvis forudsat det, som må ligge bag ved hele dette lovgivningsarbejde, nemlig at der skabes den selvstændighed og den uafhængighed i tjenestemandstillingen, som er nødvendig også for den, der bliver ansat i åremålsstilling.

Jeg har set, at man fra nogle organisationers side har været lidt bekymret over procentsatsen på 2,7 med hensyn til pensions-tillægget. Jeg er ikke sikker på, at procenten ikke er lagt temmelig rigtigt, men også det er jo et sted, hvor man må finde et balancepunkt. For det er ganske givet, at man skal forhandle, først og fremmest med den, der skal ansættes i en åremålsstilling, og mulig-